

pujalla peäle seista pandud ja nende okste peäle penikessed wakstküünlad linnitud, sedda rohkemini sedda illusaminne. Tunad ja Saksama marjad siwad okste fulge üllesriippud, need nored puud emma jalgade läbbi laua peäle seista pandud, ja nende okste küünlaid pistakse pöllema. Igga-ühhel perrelapsel on laua peäl isse koh, kus temma Joulo finkitust ehitatse. Nenda tehti nüüd ka seal küllal treiali maias. Klasssep, kelle pärrast jubba kui hinc, tedda ilma lapseta ollewad, kogus ennast ennamist treiali perrejse, nenda kui nüüdgi, et saaks teiste laste römuist ennast ka römuistada. Olli piisukkessed pabberi fastid kasa tonud, mis olli punnaseks, rohholiseks ja kollaseks illusaste värvinud, ja kus sees rossinad, mandlid ja plomid ollid. Neid pabberi fastid linnitati selle warrandussega, mis neil sees, ka pu okste fulge finni. Kui keik olli valmis ehitud, said perrelapsed fenna kambrije kutsutud. Oh mis rõmo viskamist nemmad ülles-aliasid selle kämma Jeulosauna illo ja finkituste pärrast! Oh kui nemmad tännalikult issa ja emma ümber kaela hakkasid, neile süddamelikult suud andsid, ja laua ümber hüppasid ning kargasid!

Kui perreneeš emma nabrega tüük aega Joulo
laua jures ollid istunud, pipa tembanud ja meest

jahhutannud laste römo läbbi, siis ütles perre-naene: „Et lähme nüüd teise tuppa ja watagem aknast sedda Joulo illo, misga meie naber, kõrvi pummuja, seal waastastikko maia sees, tännini ikka omnia tubba keige illusaminne koggone külla sees olli ehhitanud, ja mis nüüd saab wissistre nenda famneti illusaste jälle paistma.“ — Kui ollid akna jure samud, hüdis perrenaene järsko: „No nüüd, mis se tähhendab, et nabre tubba üöna pimme on? Kui agga ühtegi äkkilist haigust, ehk mu ränt willetsus neil waestel seal ei ole juhtumid!“ — Senni olli perretüdrük sisse astunud. Teised küssisid temma käest, kas tenima ehk peaks teadmata, mis luggu nabre maias olleks? „Kull tean sedda, parrago Jummal, kui vägga selgeste; agga mis on poolteist häbbi fest räkida,“ ütles tüdruk. „Rägi ikka,“ aias perrenaene temma peale. — „Seism,“ ütles tüdruk, „pole tunni eest siin alha jures, ja römnastasin ennast selle illo pärrast, misga nabre tubba Joulo tulle sees seal hiilgas; agga ürrikesse aia järrel kohkuun nage ärra, fest et nende tubba järsko üsna pimedaks läks. Jummal hoidko, mis on seal sündinud? ütlesin minna isseenes. Joeksin siis kermeste ille ulitsa, ja leidsin telse perre tüdruko ukse peält seisnast ja nutnast. Küssisin temma